

razpečati 95 škatlic saharina in 80 zavojčkov vžigalnih kamenčkov.

Obupno dejanje v zaporu. Na Plaču ob severni meji so prijeli in zaprli v obmejni zapor Vilka Robeka, 34 letnega brezposelnega samca iz Toplice na Dolenjskem. O Robeku so sumili, da imajo v rokah tiho-tapca. Ko so šli čez nekaj časa pogledat v zapor, so našli Robeka s prerezanim vratom in so ga odpremili v mariborsko bolnico.

Komaj iz kaznilnice že zopet aretiran. Nevaren vlomilec Fr. Slaček je bil pred nedavnim izpuščen iz mariborske kaznilnice. Dne 8. aprila ga je radi sumljive debelosti prijel v Mariboru stražnik. Ko so ga preiskali, so našli pri njem omot, v katerem je bila 5000 Din vredna broša in zlat prstan v vrednosti 1000 Din. Slaček je dan poprej izvršil vlom v Klavniški ulici.

Prijet. Poročali smo zadnjič, da sta se spoprijela v Jurovskem delu v Slov. goricah na žganjekuhi hlapec Milan Vidovič in posestniški sin Franc Senekovič, ki je postal smrtna žrtev pretepa. Vidovič je po krvavem dejanju pobegnil, a so ga sedaj prijeli. Aretirani priznava dejanje z izgovorom na silobran.

Žeparju spodletela tatvina. Na živinskem sejmu v Ptujju je sunil žepar posestniku Simonu Medved iz Cirkova na Dravskem polju listnico a 4000 Din. Simon Medved je tekel za žeparjem, ki je odvrnil listnico. Tata je zagrabil drug sejmjar, a je ušel na ta način, da je pustil suknjo ter zbežal.

Napad. V Presnici pri Ptujju je dobil 40-letni posestnik Ivan Kukovec več zabodljajev od posestnika Franca M., ki je prišel na večer k Kukovcu in sta se možaka sprla. Možu je priskočila na pomoč njegova žena, katero je napadalčev sprem-ljevalec udaril po glavi. Poškodovana zakonca sta se zatekla v ptujsko bolnico.

Strel v levo nogo. Matija Drevenšek, 35letni posestnik v Podlehniku pod Ptujem, je zašel na večer med pijane pretepače in je dobil naboj šiber v levo nogo.

Težko ranjenega so oddali v bolnišnico v Ptuj.

Obstreljen na povratu. V Erjavcih pri Sv. Andražu v Slov. goricah se je vračal proti domu 17letni posestnikov sin Alojz Sirk. Neznanec je oddal nanj v zasedi iz lovske puške strel, kateri ga je hudo zadela v levo roko.

Beg iz življenja. Na Kogu pri Sv. Bol-fenku pri Središču se je obesil Anton Zadravec, 44 letni posestnik. Zadravec je bil živčno bolan, bi naj bil prevzel od matere očetovo posestvo, a ni imel denarja, da bi bil plačal prevzemne stroške.

Kakor starozakonskega Mojzesa. Stanislav Gonza, gozdni nadzornik iz Moriša je zagledal po Muri plavajoč zabojček. Po daljšem trudu mu je uspelo, da je zaboj potegnil na suho in je našel v njem novorojenčka, katerega je mati odvrгла po zgledu matere starozakonskega Mojzesa. Poleg otročička je bil listič z besedami: »Bog ga je dal, Bog ga naj vzame.« Žandarmeriji se je posrečilo, da je izsledila mater v osebi 26 letne Marije Cvetič iz Podturna. Prijeta je priznala, da je nesla zabojček 1 km daleč, predno ga je spustila po Muri. Najdenčka je obdržal gozdni nadzornik.

Ubit v pretepu. V Topelšici so se stegli fantje. Pretep je zahteval smrtno žrtev v osebi 23letnega Ivana Lah iz Loma.

Obupno dejanje. Iz nepojasnjenega vzroka se je ustrelil na svojem stanovanju v Petrovčah pri Celju g. F. Rendl.

Smrtno zaboden v fantovskem pretepu. Na Primskovem pri Kranju je popivala fantovska družba. Josip Brešar iz Čirčič je izzval prepir in pretep. Franc Stružnik, posestnikov sin, je dobil zabodljaj v hrbet in mu je drugi dan kljub zdravniški pomoči podlegel. Josip Brešar, o katerem sumijo, da je krivec, je zginil po pretepu.

Brezposelnost vzrok prostovoljne smrti. Na Domžalski cesti v Ljubljani si je pog-nala kroglo skozi srce radi brezposelnosti 30 letna trgovska sotrudnica Albina Oražem.

Se zastrupil s solno kislino. V kavarni »Evropa« v Ljubljani se je zastrupil smrtno s solno kislino Jožef Kavčič, 34letni zobotehnik z Gosposvetske ceste.

Vlom in tatvina perila. Na Cesti v Rožni dolini pri Ljubljani je bilo vlomljeno v enodružinsko hišo gospe Marije Petelin. Vlomilec je odnesel iz omar perila za več kot 1500 Din.

Prostovoljna smrt v Triglávskem pogorju. V Triglavske gore se je podal Jovan Vukosavljen, lekarniški pripravnik v lekarni pri glavnem kolodvoru v Zagrebu in doma iz Bačke. Zadnjič so ga videli 30. marca pri Staničevi koči. Ugotovitve hribovskih vodnikov kažejo, da je šel Vukosavljen prostovoljno v smrt.

Izpred sodišča.

Družinska žaloigra pred sodniki. Pred mariborskim velikim senatom se je vršila 9. IV. razprava proti 35letnemu delavcu Marku Mohorko iz Turniš pri Ptujju. Imenovani je 10. februarja zaklal svojo ženo radi nezvestobe. Zakonca Mohorko sta bila zapletena v tiho-tapstvo. Mohorko se je javil po krvavem dejanju sam orožnikom in je priznal, da je postal zločinec v prepiru z ženo, ki mu je bila nezvesta. Mohorko je bil obsojen na 5 let ječe.

Širite „Slov. gospodarja“!

Zbornik mednarodnih zločincev

Vodstvo londonskega Scotland Yarda, angleške policijske centrale, je sklenilo v sporazumu s pariško, nemško, avstrijsko in ameriško policijo, da bo izdalo zbornik mednarodnih zločincev. Ta zbornik bo obsegal slike, opise in prstne odtise vseh velikih mednarodnih zločincev: tatov, sleparjev, trgovcev z dekleti in kar je podobnih elementov. Izšel bo kratko pred kronanjem angleškega kralja in je namenjen samo policiji, v javnost ne pride.

Dolge svečanosti

V Londonu so objavili spored kronanskih svečanosti, ki bodo letos v maju. Svečanosti bodo trajale vsega skupaj tri

Grofov jagar.

Povest iz domačih hribov.

14

»Seveda; ali zdaj moraš počakati, da se sultan naje. Prej ti ne morem odpreti. Sultan te ne more.«
»Zapri to pasjo beštijo v klet kam! Saj vendar ne misliš, da bom tu zunaj na mrazu in vetru stal! Še strehe si nisem vzel s seboj.«

Ženska ga ni poslušala, ampak je zaprla okence in zagondrala s psom. Za trenutek je Gašparja obšla skušnjava, da bi se obrnil in šel. Bil pa je dobra duša in je sicer godrnjal, počakal pa je le, da mu je sestra, potem ko je zaprla psa v drugo sobo, odklenila kočjo in ga peljala na toplo. Mignila mu je, naj sede za peč, sama pa se je zleknila v mehek naslonjač in težko zasopla. Videti je bila bolna, ustnice so ji bile sinje, tako da je brat v skrbeh vprašal:

»Kaj ti je, Cenca? Ali si bolna?«

»Nič mi ni. Samo sapa mi je težka,« je zasopihala.

»Ali te kaj boli?«

»Po sklepah me trga, kakor onega leta —.«

»Sklepna bolezen! Po padarja ti pojdem ali pa po dohtarja iz Gradca.«

»Naj me z mazači! Jaz znam sama bolja zdravila od teh skaz.«

»Veš, s to boleznijo niso norci!«

»Bolezen, bolezen! Nič drugega mi ni, ko da sape nimam. Nocoj ponoči sem mislila, da je že čisto ne bo več.«

»Za božjo voljo, Cenca, glej da gospoda ne zamudiš! Naj pridejo in naj te sprevidijo!«

»Gospoda mi ni treba. Kaj mi naj pomaga?«

»O, pomaga, pomaga! Kjer nihče več ne pomaga, duhovnik pomaga. Glavna reč je vendar ta, da z Bogom opraviš, da prideš srečno na oni svet.«

Zdaj se je ženska razvnela. Kakor razdražen gad je zasikala:

»Ah, seveda, ti že kar komaj čakaš, da se ti na oni svet skidam! Toda nikar si ne delaj računov! Jaz ti ne zapustim ničesar. Kar zdaj se že pod nosom obriši!«

»Nič tvojega mi ni treba in tudi nočem ničesar,« se je ujezil možic; »če bo Bog namesto sonca obilo dežja pošiljal, se mi bo z mojimi strehami bolje godilo, kakor bi se mi s tvojim denarjem. To pa vej, Cenca, da ti ves denar in vse premoženje ne pomaga nič, če se z Bogom ne pobotaš in o pravem času ne poskrbiš, da boš imela v nebesih svoj kotič!«

»Glej ga, kako znaš pridigati! Kapucinar bi bil moral postati,« se je norčevala.

Slovenska Krajina.

Beltinci. Naš dopisnik JNSarskega glasila »Domovine« je v zadnji številki posredoval glas vprijočega. Najprej hvali in diči svoje delo, s katerim se krinka pred našim ljudstvom, naj vendar potaplja očemu čolnu JNS hiti na pomoč, da če že drugo ni mogoče rešiti, naj vendar njihov ovčji kožuh reši, ker še sedaj ni prijetno vreme za volkove. Nato stresa razne fantazije, ki so, dobro vemo, naperjene proti našim katoliškim fantom. Kolikor more, obceľuje naše fante z nekim vandalizmom. To se nam čudno zdi, zakaj je dopisnik prejšnje čase molčal o vandalizmu? Mi bi gospoda dopisnika prosili, da če že hoče biti pravičen sodnik, naj prej sebe sodi in potem šele druge, ter se o stvari vedno najprej informira, preden jo da v javnost. Če pa gospoda dopisnika zaradi napredka kmečke mladine napada živčna bolezen, mu svetujemo zdravnika, ljubi bližnjega.

Gornja Lendava: Komaj je malo posijalo sonce po mokri in blatni pokrajini, je začela naša občina s svojim delom. Prva njena skrb je sedaj popraviti ceste. V par dneh se bo začela popravljati cesta, ki vodi od banovinske ceste proti cerkvi in v krčmo. Sedaj se bo popravila cesta od »marofa« do gasilskega doma. Odkar stoji Lendava, je bila ta cesta prava sramota za naš kraj in to kljub temu, da bi moralo skrbeti za to cesto naše veleposestvo. Šele sedanji župan bo moral to sramoto popraviti, kakor tudi veliko drugih stvari, ki čakajo že leta in leta, da bi jih kdo uredil, pa se ni nihče brigal za nje. Tudi prostor pred cerkvijo se bo uredil in zasul velik jarek tik pod cerkvijo, tako da bomo dobili prav lep prostor pred cerkvijo. Naš kraj je po svoji naravni krasoti prav primeren za letovišče, samo malo urediti je treba vse, kar spada k letovišču in tujci bodo prihajali k nam naužit se svežega goričkega zraka. — Velikonočni dež je naredil prav občutno škodo po vseh naših vaseh. Še hiše so se rušile ob vznožjih radi zrahljanja tal in vode. — Pri nas umirajo ljudje kar naprej; že dolgo smo prekoračili polovico od številca smrtnih slučajev lanskega leta. Število rojstev pa je letos prav malo, najmanjše, kar smo jih imeli po vojni. — Zadnjič smo poročali o naših delavcih, ki želijo v Nemčijo. Pa menda ne

Pri osebah, ki jim ni mogoče veliko kretati, pa zaradi tega trpe na zapeki in motnjah v prebavi, spremljanih na istočasnem pomanjkanju teka, nudi večtedenska kura z naravno

FRANZ - JOSEFOVO

grenčico zelo dobre uspehe. Uživa se dnevno ena celu časa

FRANZ - JOSEFOVE

vode zjutraj na tešče in zvečer, predno ležete spat.

Ogl. reg. S. br. 30474/35.

bo nič, tako da so se zastoj veselili Nemčije. — Občinski urad je pod kaznijo prepovedal metati blato iz jarkov na ceste. Edino prav, ker so s tem ceste strašno pokvarili. Tudi ograjo, ki vodi od cerkve h gradu, so začeli rušiti, zato bo vsak tak nepridiprav plačal 10 Din kazni, če se ga zaloti pri tem prav hudobnem in neumnem

Hoče. Na splošno željo občinstva bo Prosvetno društvo v Hočah v nedeljo 18. aprila ponovilo sijajno uspešno in obiskano veseligr, ameha, zabave in razvedrilapoično »Dva para se ženita«. Predstava se vrši samo enkrat v »Slomščkovem domu« in sicer ob pol osmih zvečer. Zahteva občinstva po ponovitvi vam je najboljša zagotovilo, da vam ne bo žal, če pogledate našega »fanta od fare, presnelo nazaj, Bobka«, ki vam bo ostal za vedno v spominu. Pridite!

Loče pri Poljčanah. Mlado je še kat. prosvetno društvo, saj še ne obstoja niti pol leta, a že drugič nas bo razveselilo z lepo igro na šolskem odru v soboto 17. t. m. zvečer in v nedeljo 18. t. m. popoldne. Pridite, da vidite naše delo in nas po njem sodite. Igra se vrši »Pri kapelici« in pod varstvom Matere božje. Vstopnina običajna. Na svidenje od blizu in daleč v obilnem številu!

Velika Nedelja. Dekliški krožek pri Veliki Nedelji vprižori v nedeljo 18. aprila, popoldne po večernicah v tukajšnji križniški dvorani prireditve, posvečeno našim mamiciam. Na sporedu so deklamacije, pesmi in igra »Dorica, božji

delu. Tisti pa, ki bo takega naznanil, dobi 50 dinarjev nagrade. Lep zaslužek, zato na delo za takimi tiči. — 12. t. m. so nas zapustili vojaki-regruti. Letos jih imamo veliko. Kako lepo je bilo videti, ko so prišli k sv. spovedi in tudi vojaške molitvenike nesejo s seboj.

Ziški. Blagi Jožek Horvatov je z Gospodom zaspal na Veliko soboto. Ljubi Jezus ga je vzel nad vse priljubljeni in dobri katoliški družini g. Horvat Antona, predsed. tukajšnje občine. Ljubi Jožek! Tvoj večni »Gospodar-Aleluja« je tolažba vsem Tvojim.

Doi Bistrica. Rožico-Angelico Hertl je 4. aprila zagrnila hladna zemljica. Draga Angelica! Imela si okrog sebe vse svoje prijateljice-šolarke, ki so Te s svojo in Tvojo dobro nad vse priljubljeno vzgojiteljico gđc. Veganovo obdale s pomladanskim zelenjem in pesmico v Tvoj zadnji pozdrav. Angelica! Moli za ateka in mamico in ne pozabi nas!

otroke. Prostovoljni prispevki so namenjeni za novo dekliško zastavo. Upamo, da bo obilna udeležba razveselila dekleta, zlasti vabimo vse naše dobre matere!

Sv. Tomaž pri Ormožu. Prosvetno društvo priredi v nedeljo dne 18. aprila, ob pol štirih popoldne v Društvenem domu prirčno materinsko proslavo s pestrnim sporedom.

Št. Jurij ob južni žel. Dekliški krožek Katol. prosvetnega društva je priredil v dneh 3. in 4. aprila stanovska predavanja za dekleta v št. Juriju in okolici v zvezi z »matersko proslavo«. V soboto 3. aprila ob 8. uri zjutraj smo začeli s sv. mašo. Tečaj je v dvorani Katoliškega doma otvoril g. kaplan Jakob Vrabec z uvodnim nagovorom o namenu tečaja, gđc. Remšertova iz Celja je govorila o »sodobni miselnosti z ozirom na d-ke in njenih vzrokih«. Drugo in tretje predavanje: »dekle in komunizem« in »dekle in socialno vprašanje« je imela gđc. Zadržčeva, katehistinja iz Maribora. Vesela domača pesem je donela v odmorih v dvorani Katoliškega doma, ki so jo napolnila dekleta, 150 do 160 po številu. Popoldne ob dveh se je tečaj nadaljeval. »Kako naj bo slovensko dekle« je povedal g. Hanžetič, duhovni vodja »Dekliške podzveze« v Celju. Zvečer ob osmih se je uprižorila Meškova igra »Matka«. — V nedeljo 4. t.

»Vsak možak ne more biti kapucinar. Bogu je treba tudi streharjev.«

Nekaj časa sta molčala, potem je rekla Cenca in oprezovala, kaj bo dejal on:

»Hiša in kar je še drugače mojega — to naj podeduje Anza Kresnik, ki sem ga vzela za svojega.«

»Torej grofov jagar,« je potrdil Gašpar. »Kakor boš naredila, tako pa bo. Le zapisati daj!«

»Kaj še! Mar bom na veliki zvon obešala, kaj imam in komu dam!«

»Ne gre drugače! Na sodniji daj zapisati, da bo veljalo!«

»Tebi povem. Saj zato sem te klicala.«

»Ena priča je premalo; vsaj tri morajo biti. Sicer pa nihče ne ve, kateri bo prej umrl, ti ali jaz.«

»Menda vendar ti, ki te smrt veseli! Jaz še dolgo ne bom umrla.«

»Teda ne vem, čemu sem prišel. Ali ti je strehe treba? Streha, to ti rečem, je najboljši zdravnik, kadar koga po sklepih trga.«

»Molči z norci! Resno besedo imam s teboj.«

»Le govori! Resne besede imam rad.«

»Kako naj naredim, da bo Anza moj dedič?«

»Čisto lahko! Pojdi na sodnijo ali pa poprosi gospode, da pridejo k tebi, in povej jim, da postavljaš Anzana za svojega dediča! Ni ti treba gospodom

nobenih računov naštevati, kaj in koliko; to ti bodo že sami vse našli in popisali, ko boš umrla.«

»Pa ne bom umrla,« je zavpila Cenca, potem jo je začelo tako dušiti, da ni spravila glasu iz sebe.

»Cenca, za božjo voljo,« se je Gašpar prestrašil, »po župnika je treba; po župnika pojdem.«

»Ne — ne — ni ga treba, nočem ga. Bo že bolje,« je ječala.

Ko je spet prišla do sape, je vprašala s slabotnim glasom:

»Kje je Anza? Zakaj ga ni? Že več ko deset tednov bo, kar ga nisem videla.«

»V Šmarju pravijo, da se ljudi ogiblje in ne mara nikogar srečati.«

»Ubogi pob! ... Ljudje ga preganjajo.«

»Nihče mu ne stori kaj — bi tudi ne bilo varno! Ampak v glavo si je vtepel, da ga ves svet mrzi.«

»Ti ga tudi mrziš.«

»Jaz? Ravno narobe je res. Jaz bi ga prav rad imel, ko bi le tak divjak ne bil.«

»Ne more kaj zate. Drugi so temu krivi.«

»Kdo pa?«

»Nikar zmerom ne izprašuj!« se je razjezila, potem je zopet začela sopihati, tako da se je vsa tresla.

mesece, namreč od začetka maja do julija, v glavnem pač zato, da bodo imeli inozemci dovolj priložnosti, si temeljito ogledati London. Predvidenih je nad trideset velikih sprejemov na dvoru, državnih banketov, zabav na prostem, dvornih plesov, izlet na škotsko, parada mornarice itd. Kronanski sprevoz bo meril v dolžino deset kilometrov, tako, da bodo prišli pač vsi gledalci in radovedneži pri tem na svoj račun.

Manj lokomotiv, večja zmogljivost

V zadnjih letih število lokomotiv v Zedinjeni državih stalno nazaduje, pri tem pa je opazovati, da prav tako stalno, narašča njih zmogljivost. To je v zvezi s tem, da